

Bevilling til en Tombola ved en stor Fest, hvoraf de vistnok have faaet det meste af Festens Overskud. Det ærede Medlem vil saaledes se, at det er ikke blot i Ord, jeg har haft Sympati for denne Forening, men at jeg ogsaa har vist det i Gerningen.

Nu vil Sagen rykke ind i et andet Stadium, idet vi have faaet Tuberkulose-lovene vedtagne i Rigsdagen, og de ville sikkert snart erholde kongelig Stadfæstelse. Men det ærede Medlem vil vide, at selv da staar der ingen Penge til min Raadighed. Der er Fremgangsmaaden den, at de forskellige Beløb, der skulle uddeles, skulde bevilges paa Finansloven. Jeg skal altsaa fremsætte Forslag derom paa Finansloven, naar den Tid kommer, men hvorledes jeg mener at kunne stille mig til denne Forening, kan jeg selvfølgelig ikke sige paa dette Stadium af Sagen, idet jeg paa ingen Maade ved, hvilke Fordringer der kan fremkomme baade fra denne og fra andre Foreninger, og hvilke Krav Sagen i det hele vil stille til Statskassen. Altsaa kan jeg ikke paa dette Standpunkt sige i Enkelthederne, hvorledes jeg vil stille mig. Jeg kan kun sige, at jeg overfor denne Sag vil bevare den Sympati, jeg hele Tiden har haft overfor den.

Naar jeg, som det fremgaar af Betænkningen, under 17. December 1904 har givet Afslag paa det senest indsendte Andragende, er det selvfølgelig, fordi Andragendet er kommet for tidligt ind, idet man paa den Tid ingenlunde vidste, hvorledes Tuberkulosesagen vilde stille sig. Det er det, jeg har svaret det ærede Medlem. Men saa er det ogsaa en Selvfølge, at der ikke paa dette Tidspunkt kan være Spørgsmaal om, at jeg kunde ønske at modtage en Henvisning fra Tingets Side, thi en saadan Henvisning vilde først være paa Plads, naar jeg havde givet Afslag paa et Andragende, der var indkommet i rette Tid. Det tidligere Afslag var, som sagt, kun begrundet i, at Andragendet indkom for tidligt, paa en Tid, da der ikke var Anledning til at komme med det, og da der ikke efter min Opfattelse var nogen Mulighed for, at jeg kunde søge den nødvendige Bevilling dertil.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister indrømmer altsaa, at det er et smukt Formaal, denne Forening har sat sig, og det kunne vi sikkert alle være enige om. Men han mener, at de ere komne for tidligt med deres Andragende baade i Aar og i Fjor, fordi den højtærede Minister

ingen Midler havde, hvoraf han kunde give denne Forening noget. Jeg ved meget godt, at der ikke findes saadanne Midler paa Finansloven, men saa har Ministeren altid den Udvej, naar det er en Sag, han ønsker at støtte, at fremkomme med Forslag f. Eks. til 2den eller 3die Behandling af Finansloven, og saa kunne de fornødne Midler blive fremskaffede. Det er imidlertid ikke sket. Men den højtærede Minister har gjort noget andet for Foreningen, han har givet den en Tombolabevilling. Ja, det har selvfølgelig været meget godt, fordi, som jeg sagde før, det er en flink Bestyrelse, der staar i Spidsen for Foreningen. Den har forstaaet at udnytte denne Bevilling, saa den fik et betydeligt Overskud. Den har ligeledes henvendt sig til Københavns Kommunalbestyrelse. Jeg tror nu ikke, det er sket, fordi den højtærede Minister gav denne Anvisning i Fjor. Den Vej havde de nok fundet alligevel.

Den højtærede Minister mener, at det ikke er meget, at Københavns Kommune har givet Foreningen 2,300 Kr. Men den ærede Minister skulde nu være den sidste, der kimsede ad de 2,300 Kr., naar han selv slet ingen Ting har ydet. Hvis han havde givet 23,000 Kr. eller saadant noget, kunde han sige, at de 2,300 Kr. var ingen Ting. Den højtærede Minister siger, at Københavns Kommune er en rig Kommune. Deri tager han desværre meget fejl. Men han kunde have sagt, at Københavns Kommune er en vel bestyret Kommune, der anvender sine Penge paa en god og fornuftig Maade, og som har et aabent Øje for Formaal netop som disse. Jeg vilde ønske, at Staten vilde gøre ligesaa med sine store Pengemidler og anvende dem til Støtte for Formaal som di se. Det vilde gøre mange Mennesker i dette Land lykkeligere.

For øvrigt opfatter jeg den ærede Ministers Stilling overfor denne Sag som ret velvillig, og jeg kan saa godt forstaa, at der ikke i Øjeblikket kan komme noget ud af den. Men naar det næste Finanslovsforslag bliver forelagt, haaber jeg derpaa at finde en Bevilling til denne Sag, saa at der i Henhold til Tuberkulose-lovens § 2, Stykke 5, vil findes et passende Beløb saavel til dette som muligvis til andre Rekonvalescenthjem. Jeg tror, at de Op-gaver, som denne Lov skal røgte, ere af en saa stor social Betydning, at der vist vil være udmærket god Villie i dette Ting til at støtte saadanne Forslag, hvis de